בבית המשפט העליון

רע"א 2376/13

לפני:	כבוד השופט י' עמית
המבקשים:	1. רמי לוי שיווק השקמה תקשורת בע"מ 2. רמי לוי
	נ ג ד
המשיבים:	1. משה דהן 2. פלאפון תקשורת בע"מ
	בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים בת"א 47765-11-11 [פורסם בנבו] שניתנה ביום 21.02.2013 על ידי כבוד ס' הנשיא, השופט א' פרקש
בשם המבקשים:	עו"ד דן פרידמן ועו"ד יואב זטורסקי
בשם המשיב 1:	עו"ד שרון סחאי ועו"ד ניר פרידמן
בשם המשיבה 2:	עו"ד תמיר כהנוב

חקיקה שאוזכרה:

תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 116, 119

חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999: סע' 5, 23(ג), 23(ד)

ספרות:

א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי

כתבי עת:

יצחק עמית, "קבילות, סודיות, חיסיון ואינטרסים", ספר אורי קיטאי, (תשס"ח) 247

מיני-רציו:

* מקום בו יש חשש של ממש כי בסוד מסחרי עסקינן, ובמיוחד מקום בו צד שלישי עשוי להיפגע עקב חשיפת הסוד המסחרי, ראוי כי טרם יורה ביהמ"ש על גילוי המסמך, תונח התשתית הראייתית בפניו ותתבהר יותר התמונה העובדתית והמשפטית; במקרה דנא, ביהמ"ש העליון שוכנע כי בשלב זה, אין מקום למתן צו עיון בהסכם שחתם רמי לוי

עם חברת פלאפון. שכן, על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות, דומה כי יש בהסכם פלאפון סודות מסחריים.

* ראיות – חיסיון – סוד מסחרי

* דיון אזרחי – גילוי מסמכים – חיסיון

.

בקשת רשות ערעור על החלטתו של ביהמ"ש המחוזי בירושלים ולפיה הורה על צו עיון במסמך ספציפי לפי תקנה 116 לתקסד"א, תוך שנדחו טענותיהם של המבקשים ושל חברת פלאפון לקיומו של חיסיון בשל סודות מסחריים במסמך. רקע: המשיב 1 (להלן: דהן) הגיש כנגד המבקשים תביעה לאכיפת הסכם בע"פ שנכרת לטענתו בין הצדדים ולפיו כתמורה לייעוץ שנתן למבקשים במסגרת המשא-ומתן שניהל רמי לוי עם חברת פלאפון לפעול כמפעיל סלולרי וירטואלי (MVNO), יקבל המשיב 10% ממניות המבקשת. לחילופין, ולצרכי אגרה, ביקש המשיב מביהמ"ש לחייב את המבקשים לשלם לו הסך של 2,550,000 ₪. במסגרת הליכי גילוי מסמכים דהן ביקש לאפשר לו לעיין בהסכם שנחתם עם פלאפון, בטענה שיש בהסכם להוכיח את תרומתו למו"מ מול חברת פלאפון. הבקשה התקבלה. בימ"ש קמא קבע כי מדובר במסמך רלוונטי וכי המבקשים ופלאפון לא הצביעו על סוד מסחרי, מה עוד שדהן היה בסוד העניינים זמן קצר לפני החתימה על הסכם פלאפון. .מכאן בר"ע זו, אשר נדונה כערעור.

.

ביהמ"ש העליון (מפי השופט י' עמית) קיבל את הערעור מהטעמים הבאים:

בבואו להכריע בבקשה לגילוי/עיון מסמכים על ביהמ"ש להידרש תחילה לשאלת הרלוונטיות של המסמכים המבוקשים לחזית המחלוקת. ככלל, הגישה בנושא הרלוונטיות היא מרחיבה, במובן זה שיש לגלות כל מסמך שעשוי לקדם עניינו של בעל הדין. ככל שנמצא כי המסמך רלוונטי לתביעה, אזי יידרש ביהמ"ש לשאלת החיסיון או האינטרס המוגן הניצב מול אינטרס הגילוי. סוגיית הרלוונטיות וסוגית החיסיון אינן מנותקות זו מזו והן מקיימות ביניהן יחסים של מעין "מקבילית כוחות", בהתאם למידת הרלוונטיות ולעוצמת החיסיון או האינטרס המוגן.

במקרה דנן, עסקינן בחיסיון מכוח סעיף 23(ג) לחוק עוולות מסחריות – חיסיון בגין סוד מסחרי. מדובר בחיסיון סטטוטורי-יחסי, שהוא sue generis לעומת החיסיונות האחרים. בעוד החיסיונות האחרים קיימים "ומרחפים" בחלל המשפט, הרי שהחיסיון בגין סוד מסחרי נוצר אד-הוק, כל פעם מחדש, בתיק ספציפי בו ביהמ"ש, כהגדרתו בס"ק 23(ד), מוצא כי יש להורות על חיסיון. נקודה נוספת שעל ביהמ"ש לקחת בחשבון, עודנו בא לאזן בין האינטרסים הנוגדים, הוא החשש לפגיעה בצד שלישי שאינו צד לדיון.

בענייננו, ניתן לומר כי הדרישה לעיון בהסכם פלאפון עומדת בתנאי המקדמי של רלוונטיות. באשר הוא יכול לתמוך בטענת דהן להיותו הגורם היעיל "לסגירת" העסקה עם פלאפון. הדבר עשוי לשרת בעקיפין את הסעד העיקרי לו עתר בתביעתו, ולפיו, לאור התרומה הייחודית שלו להסכם פלאפון, הוסכם בינו לבין רמי לוי כי יהא זכאי ל-10% ממניותיה של המבקשת. עם זאת, ייתכן כי בסוף הדרך יתברר כי אין צורך בהסכם פלאפון להוכחת זכות, שהרי דהן נסמך על ראיות נוספות, כגון מייל ששלח ליועץ המשפטי של המבקשים, שבו כתב כי סיכם עם רמי לוי כי "אכנס כשותף בעשרה

אחוז בחברה". הסכם פלאפון עשוי להיות גם רלוונטי לסעד החלופי, לאור טענתו של דהן כי חסך למשיבים מיליוני שקלים.

ברם, לעמדת ביהמ"ש (ובניגוד לקביעת ביהמ"ש המחוזי), על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות, בשלב זה, דומה כי יש בהסכם פלאפון סודות מסחריים, ולמיצער, לפחות נספח התעריפים וההתחשבנות להסכם פלאפון (נספח ג' להסכם), כולל סודות מסחריים.

בהקשר זה צוין בין היתר, כי ביהמ"ש קמא, קבע בהחלטתו כי בשלב זה, אין בכוונתו לבחון לעומקם את כל השינויים המבדילים בין הטיוטה ששוגרה לדהן הערותיו והנוסח הסופי של הסכם פלאפון. וכי הוא בטוח שהצדדים ישכילו לעשות זאת שוב לעת הצורך ולעת שמיעת העדויות מטעמם. דומה כי בכך הפך ביהמ"ש את סדר הדברים, שאם בסופו של יום יתברר כי קיים פער בולט בין הטיוטה והערותיו של דהן לבין הסכם פלאפון, אזי ייתכן שיהא בכך להעיד הן על סודיות הנתונים בהסכם פלאפון והן כדי להחליש את תביעתו של דהן.

בנוסף, בימ"ש קמא קבע בהחלטתו כי "איני רואה לקבל טענת המבקשים לקבוע תחילה אם נכרת הסכם השותפות הנטען בין התובע לבינם, שכן איני סבור כי יש מקום לפיצול הדיון". כי גם כאן הפך ביהמ"ש את סדר הדברים. אין פירוש הדבר כי יש לפצל את הדיון לשני שלבים. אולם, מקום בו יש חשש של ממש כי בסוד מסחרי עסקינן, ובמיוחד מקום בו צד שלישי עשוי להיפגע עקב חשיפת הסוד המסחרי, ראוי כי טרם יורה ביהמ"ש על גילוי המסמך, תונח התשתית הראייתית בפניו ותתבהר יותר התמונה העובדתית והמשפטית.

בשולי הדברים, לא נמצא ממש בטענת דהן כי המבקשים לא הגישו תצהיר לתמיכה בטענתם כי בסודות מסחריים עסקינן. ראשית, המבקשים הגישו תצהיר כאמור. שנית, ועיקרו של דבר, בהליכי גילוי מסמכים ניתן תצהיר גילוי מסמכים לפי טופס 11 לתקסד"א, אך אין צורך להוסיף וליתן תצהירים על עניינים עובדתיים הקשורים לתצהיר גילוי המסמכים. כידוע, אין מאחורי תצהיר גילוי מסמכים ולא כלום, ואין להתיר חקירה על גילוי מסמכים, על מנת שלא להפוך את הליך הגילוי והעיון כתחליף לשלב ההוכחות.

לפיכך נפסק כי בשלב זה אין מקום למתן צו עיון בהסכם פלאפון. עם זאת, בהמשך הדרך, רשאי דהן לחזור ולעתור לגילוי ההסכם, ובמקרה כאמור, יבחן ביהמ"ש שוב את מידת הרלוונטיות של ההסכם לצורך הסעד העיקרי או לצורך הסעד החלופי, תוך השוואה בין הסכם פלאפון על נספחיו לבין הטיוטות והמידע שנמצא כבר ברשותו של דהן.

<u>החלטה</u>

טענה לסוד מסחרי במסגרת הליכי גילוי מסמכים.

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' פרקש) מיום 21.2.2013 בת"א 47765-11-11 [פורסם בנבו] ולפיה הורה על צו עיון במסמך ספציפי לפי תקנה 116 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקסד"א).

רקע עובדתי

1. המבקשת היא חלק מקבוצת חברות שבבעלותו של המבקש 2 (להלן: רמי לוי), והיא עוסקת משנת 2010 במתן שירותי רדיו טלפון נייד. המשיב 1 (להלן: דהן) הוא הבעלים של חברת TCM, העוסקת במתן ייעוץ טכנולוגי בתחומי התקשורת והתקשוב.

2. ביום 27.11.2011 הגיש דהן כתב תביעה נגד המבקשים, בו עתר לאכיפת הסכם ולחילופין, לתשלום הסך של 2,550,000 ₪. בכתב התביעה נטען, כי רמי לוי פנה אל דהן על מנת שיסייע לו בהשגת רשיון משרד התקשורת לפעול כמפעיל סלולרי וירטואלי (MVNO), וזאת בתמורה לשותפות במיזם הסלולרי. לאחר שדהן פעל וגרם להשגת הרשיון, סיכמו השניים בעל-פה כי דהן יעניק למבקשת שירותי ייעוץ בתחום הסלולר תמורת 10% ממניות המבקשת. לאור ההסכמות, דהן נתן למבקשת שירותי ייעוץ וליווה אותה במו"מ שניהלה עם המשיבה מס' 2 (להלן: פלאפון) לגבי תנאי השימוש ברשת הסלולר של פלאפון.

בכתב התביעה נטען, כי ביום 8.12.2010 חתם דהן על הסכם סודיות לקראת ניהול המו"מ עם פלאפון, והמבקשת החלה להעביר אליו טיוטות הסכם על מנת שיחווה את דעתו ויעיר הערותיו. הטיוטה האחרונה נמסרה לדהן ביום 5.1.2011 על ידי היועץ המשפטי של המבקשת ודהן העיר את הערותיו על הטיוטה. כמו כן,

נפגש דהן עם רמי לוי לישיבות הכנה לפני פגישותיו עם נציגי פלאפון, ליווה את רמי לוי לפגישות עצמן, חיווה את דעתו לגבי התנאים שהציעה פלאפון, ותמחר את מחירי עלות רכישת זמן אויר וחבילות הגלישה. לאחר שפלאפון הסכימה לתנאים, פנה רמי לוי לחברת פרטנר על מנת לקבל ממנה הצעה טובה יותר. כשנודע לפלאפון על כך, הפסיקה את המו"מ עם רמי לוי, אך משנתברר כי המו"מ עם פרטנר לא יבשיל לכדי הסכם, שבו רמי לוי והמבקשת לנהל מו"מ עם חברת פלאפון, והכל בתיווכו של דהן, שבזכות קשריו עם מנכ"ל פלאפון גרם וסייע לחידוש המו"מ. בכתב התביעה מדגיש דהן את "בורותו" של רמי לוי בתחום הסלולר, כך שבלעדי הסיוע, הליווי והייעוץ שקיבל לאורך הדרך מדהן, לא יכול היה להגיע להסכם עם פלאפון.

עוד נטען בכתב התביעה, כי לאורך כל התקופה בה ייעץ למבקשת ועזר לה במו"מ עם פלאפון, פנה דהן ליועץ המשפטי של המבקשת על מנת שיעלה את ההסכם בינו לבין המבקשת על הכתב, אך המבקשת דחתה אותו בלך-ושוב, כך שלא נחתם בין הצדדים הסכם בכתב.

ביום 15.2.2011 נכרת הסכם בין פלאפון למבקשת (להלן: ההסכם או הסכם פלאפון). אין מחלוקת כי דהן לא היה מעורב בשלב האחרון של המו"מ עם פלאפון ולא הובא לידיעתו האמור בטיוטה הסופית של ההסכם. לטענתו של דהן, לאחר החתימה על הסכם פלאפון, המבקשים התנערו מהתחייבויותיהם, למרות שתודות לייעוץ והליווי שהעניק למבקשת, היא חסכה כ-17 מליון ₪ בהפחתת המחירים והעלויות בהם נרכשו השירותים של פלאפון.

מכאן הסעדים להם עתר דהן בכתב התביעה: אכיפת ההסכם בינו לבין המבקשים, כך שיועברו לו 10% ממניותיה של המבקשת, ולחילופין, ולצרכי אגרה, לחייב את המבקשים לשלם לו הסך של 2,550,000 ₪.

3. המבקשים הגישו כתב הגנה ותביעה שכנגד, בהם הוכחשו טענות דהן. לגרסת המבקשים, הם שכרו את TCM לצורך ייעוץ וסיוע בהגשת הבקשה לרשיון, ושילמו לחברה תמורה מלאה בגין שירותיה. אמנם בהמשך הועלתה האפשרות לפיה TCM תספק שירותים למבקשת לאחר שזו תתקשר עם ספק מארח (כדוגמת חברת פלאפון) תמורת אופציה להקצאת מניות, אולם מעולם לא התגבש הסכם בין הצדדים. המבקשים טענו, כי ביום 21.12.2010 שלח היועץ המשפטי של המבקשת לדהן טיוטת הסכם, שלא היתה מקובלת על דהן, שביצע בה עשרות מחיקות ותיקונים, ולאור הפערים הניכרים בין הצדדים לא היה כל בסיס להמשך ההתדיינות ביניהם. המבקשים הכחישו כי דהן היה גורם דומיננטי במו"מ, כטענתו. לטענת המבקשים, דהן אמנם סייע במו"מ מול חברת פלאפון במספר פגישות בהן השתתף, ומיילים שנשלחו על ידו, אך מעורבותו בהסכם פלאפון הייתה שולית. לטענת המבקשים, הסכם פלאפון נחתם כעבור זמן, לאחר שהתנהל מו"מ נוסף עם פלאפון, שדהן כלל לא היה מעורב בו, וכי הסכם פלאפון במתכונתו הסופית, היה שונה מהותית ומשופר משמעותית מהמתווה עליו דובר בתחילת הדרך.

בתביעה שכנגד, תבעו המבקשים מדהן פיצוי בסך 2 מליון ₪ בגין הפרה של הסכם הסודיות עליו חתם, ובגין פרסום שקרי אודותיהם בעיתון גלובס.

4. במסגרת ההליכים המקדמיים שהתנהלו בין הצדדים, עתר דהן עתר בבקשה להורות למבקשים לאפשר לו לעיין בהסכם פלאפון, בטענה שיש בהסכם להוכיח את תרומתו למו"מ מול חברת פלאפון. המבקשים התנגדו לבקשה מן הטעם שההסכם אינו רלוונטי לתביעה ומן הטעם שההסכם הוא הסוד המסחרי (בה"א הידיעה) של המבקשת, ועל כן אין להורות על גילויו. עוד נטען, כי הבקשה מוקדמת, ועל בית המשפט להכריע תחילה אם נכרת הסכם שותפות בין המבקשים לדהן, ורק לאחר מכן להידרש ליתר טענותיו של דהן.

5. בהחלטה מיום 17.12.2012 הורה בית המשפט למבקשת להעביר לעיונו את ההסכם במעטפה חתומה. בד בבד, הגישה חברת פלאפון – שאינה צד לתביעה – בקשה לבית המשפט, למנוע את חשיפת ההסכם בינה לבין המבקשת. זאת, בטענה שבהסכם פלאפון נכללים סודות מסחריים ומידע סודי ועסקי, אשר חשיפתם עלולה לגרום לה, לטענתה, "נזק עצום וחסר תקנה". לנוכח בקשתה של פלאפון, התיר לה בית המשפט להגיש הודעה נוספת בה יפורטו הסעיפים המהווים לדעתה סודות מסחריים. בהמשך, הורה בית המשפט לדהן להמציא לבית המשפט את טיוטות ההסכם בין המבקשת לפלאפון, שעל פי טענתו הועברו אליו על ידי היועץ המשפטי של המבקשת. זאת, לאור התמיהה אותה העלה דהן, הכיצד נטענת טענת סודיות כאשר טיוטה של הסכם פלאפון על נספחיה הועברה לו על מנת שיעיר הערותיו (החלטה מיום 3.2.2013).

החלטת בית משפט קמא

6. בהחלטתו מיום 21.2.2013, הורה בית משפט קמא למבקשים להמציא לדהן את הסכם פלאפון על נספחיו. בית המשפט נימק החלטתו בכך שהמצאת ההסכם עשויה לקדם את תביעתו של דהן כנגד המבקשים וליתן לו אפשרות להוכיח טענותיו בדבר השפעתו על גיבוש ההסכם. עוד נאמר בהחלטה, כי טענותיהם של המבקשים ושל פלאפון לגבי סודות מסחריים הן טענות כלליות, מבלי שהובהר מהו אותו סוד מסחרי שעלול להגיע לידיו של דהן, אשר היה בסוד העניינים עובר לחתימה על ההסכם. הטענה כי דהן הוא זה שתמחר את המחירים לא נסתרה על ידי המבקשים, ומאחר שדהן הודר מהמו"מ לקראת החתימה על ההסכם, מן הסתם חסרים לו הנתונים המספריים על מנת להוכיח את תביעתו. נקבע כי אין חשש שדהן יחשוף סודות מסחריים, מאחר שממילא נחשף לטיוטות קודמות של ההסכם והוחתם על ידי המבקשת על הסכם סודיות העומד בתוקפו, ומכל מקום, אין דהן רשאי לעשות שימוש בנתונים שבהסכם, אלא לצורכי תביעה זו.

7. על כך נסבה בקשת הרשות לערעור שבפניי. אציין כי בית משפט קמא נעתר לבקשת המבקשים והורה ביום 18.3.2013 על עיכוב ביצוע החלטתו לשם הגשת בקשת רשות ערעור עד החלטה אחרת.

טענות הצדדים

8. המבקשים טענו, בין היתר, כי הסכם פלאפון אינו רלוונטי לתביעתו של דהן, באשר הסעד העיקרי המבוקש הוא אכיפת ההסכם בין דהן למבקשים, וההסכם אף אינו רלוונטי לסעד הכספי החלופי. נטען כי שגה בית המשפט משקבע כי ההסכם אינו סוד מסחרי, על אף שהסכם נכנס להגדרת "סוד מסחרי" בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן: חוק עוולות מסחריות). כן

הלינו המבקשים על כך, שבית משפט לא נתן משקל לעובדה שעיסוקו של דהן הוא בתחום ענף הסלולר, ומכאן השימוש שהוא יכול לעשות בנתונים בהסכם פלאפון.

לגופו של עניין, נטען כי קיימים הבדלים מהותיים בין הטיוטה שהועברה לדהן, לבין הסכם פלאפון שנחתם לבסוף, ואשר אינו בידיעת דהן. לחילופין, אף אם ייקבע כי מדובר במסמך רלוונטי לתביעה, הרי שהיה מקום להורות על גילויו רק לאחר בירור התביעה בנוגע לאכיפת ההסכם הנטען בין המבקשת לדהן, או להורות על גילוי חלקי בלבד של ההסכם, בנוגע לאותם החלקים הקשורים בתביעה.

9. פלאפון מתנגדת אף היא בתוקף למתן זכות עיון לדהן בהסכם, בטענה כי חשיפתו עשוייה להסב לה נזק רב. פלאפון הדגישה כי המסמך כולו מהווה מידע מסחרי-סודי שלה, ולמיצער, הפנתה לסעיפים ספציפיים בהסכם הכוללים, לטענתה, מידע מסחרי-סודי של החברה.

10. דהן טען בתשובתו, בין היתר, כי הסכם פלאפון רלוונטי למחלוקת, נוכח טענות המבקשים כי תרומתו להסכם היתה שולית ואף מזיקה, וכי לא נטל חלק במו"מ עם פלאפון לצורך גיבוש ההסכם הסופי. נטען כי המבקשים לא הוכיחו טענתם כי יש מידע סודי בהסכם פלאפון ולא תמכו טיעוניהם בתצהיר כנדרש, ומאחר שדהן כבר נחשף להסכם, מכוח היותו גורם דומיננטי במו"מ, אין נפקות להכרעה בשאלה זו.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בהחלטתו של בית משפט קמא, בבקשה ובתגובות על נספחיהן, החלטתי ליתן רשות ערעור, לדון בבקשה כאילו הוגש ערעור על-פי הרשות שניתנה, ולקבל את הערעור.

12. אקדים ואזכיר מושכלות יסוד לגבי "תרשים הזרימה" בנושא של גילוי מסמכים.

בבואו להכריע בבקשה לגילוי/עיון מסמכים על בית המשפט להידרש תחילה לשאלת הרלוונטיות של המסמכים המבוקשים לחזית המחלוקת. ככלל, הגישה בנושא הרלוונטיות היא מרחיבה, במובן זה שיש לגלות כל מסמך שעשוי לקדם עניינו של בעל הדין (ראו, לדוגמה, רע"א 6649/07 המועצה המקומית שלומי נ' שכטמן ושות' חברה לבנין ופיתוח בע"מ [פורסם בנבו] (25.12.2007); רע"א 9322/07 GERBER PRODUCTS COMPANY נ' חברת רנדי בע"מ [פורסם בנבו] (15.10.2008) (להלן: עניין גרבר); רע"א 624/11 המוטרנות היוונית קתולית נ' נח'לה [פורסם בנבו] (15.3.2011); רע"א 5482/11 חולית מחצבים 2004 בע"מ נ' הבנלאומי ליסינג בע"מ [פורסם בנבו] (27.11.2011); רע"א 684/13 חברת פרטנר תקשורת בע"מ נ' ענה בע"מ [פורסם בנבו] (14.2.2013)). ככל שנמצא כי המסמך רלוונטי לתביעה, אזי יידרש בית המשפט לשאלת החיסיון או האינטרס המוגן הניצב מול אינטרס הגילוי. הרלוונטיות היא אמנם תנאי מקדמי ושלב הכרחי לבחינת הבקשה, עם זאת סוגיית הרלוונטיות וסוגית החיסיון אינן מנותקות זו מזו והן מקיימות ביניהן יחסים של מעין "מקבילית כוחות", בהתאם למידת הרלוונטיות ולעוצמת החיסיון או האינטרס המוגן.

במקרה דנן, עסקינן בחיסיון מכוח סעיף 23(ג) לחוק עוולות מסחריות הקובע כלהלן:

> 23. (א) בית המשפט רשאי, מיוזמתו או על פי בקשה, לתת צו להבטיח כי סוד מסחרי של בעל דין או של אדם אחר שהתגלה בהליך משפטי לא יפורסם.
>
> (ב) בית המשפט רשאי, לבקשת אדם, לתת צו בהליך משפטי, בדבר דרכי הגשת ראיות שיש בהן סוד מסחרי.
>
> (ג) בהליך משפטי בענין אזרחי, רשאי בית המשפט, לבקשת אדם, לתת צו בדבר אי גילוי ראיות שיש בהן סוד מסחרי, ובלבד שראה כי הענין שיש באי גילוי הראיה עדיף מן הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק, וכי במתן הצו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב), אין כדי להגן על הסוד המסחרי.
>
> (ד) בסעיף זה, "בית משפט" - לרבות בית דין, רשות, גוף או אדם, בעלי סמכויות שיפוטיות או מעין שיפוטיות לפי כל דין.

עניינו אפוא בחיסיון סטטוטורי-יחסי, שהוא sue generis לעומת החיסיונות האחרים. בעוד החיסיונות האחרים קיימים "ומרחפים" בחלל המשפט, הרי שהחיסיון בגין סוד מסחרי נוצר אד-הוק, כל פעם מחדש, בתיק ספציפי בו בית המשפט, כהגדרתו בס"ק 23(ד), מוצא כי יש להורות על חיסיון (לחיסיון בטענה לסוד מסחרי ראו לדוגמה, רע"א 918/02 ויטלזון נ' פנטאקום בע"מ [פורסם בנבו] (19.6.2002); 3638/03 ביטום תעשיות פטרוכימיות בע"מ נ' כמיפרן – ישראל בע"מ (16.9.2003)).

נקודה נוספת שעל בית המשפט לקחת בחשבון, עודנו בא לאזן בין האינטרסים הנוגדים, הוא החשש לפגיעה בצד שלישי שאינו צד לדיון (ראו: יצחק עמית "קבילות, סודיות, חיסיון ואינטרסים מוגנים בהליכי גילוי במשפט האזרחי – נסיון להשלטת סדר" ספר אורי קיטאי 247, 288-289 (2007)).

13. ומהתם להכא.

אני נכון להניח כי הסכם פלאפון רלוונטי לתביעתו של דהן, באשר הוא יכול לתמוך בטענתו להיותו הגורם היעיל "לסגירת" העסקה עם פלאפון. הדבר עשוי לשרת בעקיפין את הסעד העיקרי לו עתר בתביעתו, ולפיו, לאור התרומה הייחודית שלו להסכם פלאפון, הוסכם בינו לבין רמי לוי כי יהא זכאי ל-10% ממניותיה של המבקשת. עם זאת, ייתכן כי בסוף הדרך יתברר כי אין צורך בהסכם פלאפון להוכחת זכות, שהרי דהן נסמך על ראיות נוספות, כגון מייל ששלח ליועץ המשפטי של המבקשים, שבו כתב כי סיכם עם רמי לוי כי "אכנס כשותף בעשרה אחוז בחברה".

הסכם פלאפון עשוי להיות גם רלוונטי לסעד החלופי, לאור טענתו של דהן כי חסך למשיבים מליוני שקלים.

מכאן, שניתן לומר כי הדרישה לעיון בהסכם פלאפון עומדת בתנאי המקדמי של רלוונטיות.

14. בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי המבקשים ופלאפון לא הצביעו על סוד מסחרי, מה עוד שדהן היה בסוד העניינים זמן קצר לפני החתימה על הסכם פלאפון.

איני סבור כך. על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות, דומה כי יש בהסכם פלאפון סודות מסחריים, ולמיצער, לפחות נספח התעריפים וההתחשבנות להסכם פלאפון (נספח ג' להסכם), כולל סודות מסחריים. ראשית, אזכיר כי דהן עצמו חתם על הסכם סודיות לקראת המו"מ עם פלאפון. יש בכך להעיד לכאורה על קיומם של סודות מסחריים, שאם לא כן, לא היה נדרש לחתום על הסכם סודיות.

שנית, לשיטתו של דהן עצמו, יש להניח כי הסכם פלאפון כולל סודות מסחריים שאינם ידועים לו. כך, בסעיף 47 לכתב התביעה, טען דהן כי החוכמה במו"מ אינה לנקוב במחירים נמוכים סתם, אלא לדעת מה הסף התחתון של המחירים בהם פלאפון תהייה נכונה למכור לרמי לוי זמן אוויר וחבילות גלישה, כך שהמחיר יהיה עדיין רווחי עבור פלאפון ואופטימלי עבור רמי לוי. שלישית, דהן מעיד על עצמו כי הוא עוסק בשוק הסלולר ויש לו קשרים בענף זה, כך שלכאורה יוכל לעשות שימוש במידע ובנתונים שבהסכם פלאפון.

15. דהן טען כי קיימת זהות בין התמחור שנעשה על ידו, לבין המחירים שנקבעו לבסוף בהסכם עם פלאפון. משכך, ניתן היה לצפות כי ימציא לבית המשפט את התמחור שנעשה על ידו, על מנת שבית המשפט ישווה בין התמחור לבין התוצאה הסופית עליה הסכימו הצדדים בנספח התעריפים וההתחשבנות. לא כך נעשה בשלב זה.

בהקשר זה, אציין כי בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי "אין בכוונתי בשלב זה לבחון לעומקם את כל השינויים המבדילים בין הטיוטה ששוגרה לתובע (דהן – י"ע), הערותיו והנוסח הסופי של הסכם פלאפון. בטוחני כי הצדדים ישכילו לעשות זאת שוב לעת הצורך ולעת שמיעת העדויות מטעמם".

דומני כי בכך הפך בית המשפט את סדר הדברים, שאם בסופו של יום יתברר כי קיים פער בולט בין הטיוטה והערותיו של דהן לבין הסכם פלאפון, אזי ייתכן שיהא בכך להעיד הן על סודיות הנתונים בהסכם פלאפון והן כדי להחליש את תביעתו של דהן. כך, לדוגמה, טען דהן כי עלה בידו לגשר על פערים בין המבקשים לבין פלאפון בשני נושאים מרכזיים – היקף הדקות המינימאלי ופרק הזמן לעמידה בהיקף זה. ראוי לבחון פרמטרים אלה בהסכם פלאפון, כמו גם פרמטרים רבים אחרים. כך,

ייתכן כי דהן יישאל בחקירתו הנגדית על מספר פרמטרים ויתאפשר לבית המשפט לבחון את תשובותיו לאחר עיון בהסכם, מכוח סמכותו לפי תקנה 119 לתקסד"א. לא למותר להזכיר כי בנספח ג' לטיוטת ההסכם, לא נכתבו כל המחירים והנתונים, בעוד שנספח ג' להסכם פלפון נוקב במחירים ובנתונים. ובקיצור, ייתכן ובהמשך הדרך יהיה מקום להשוואה מעמיקה בין שני המסמכים.

16. עוד בהקשר זה, אציין כי בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי "איני רואה לקבל טענת המבקשים לקבוע תחילה אם נכרת הסכם השותפות הנטען בין התובע לבינם, שכן איני סבור כי יש מקום לפיצול הדיון".

כשלעצמי, אני סבור כי גם כאן הפך בית המשפט את סדר הדברים. דהן מבקש לעיין בהסכם פלאפון בטענה כי הוסכם בינו לבין רמי לוי על שותפות במבקשת באופן שיקבל 10% ממניות המבקשת, מה שמוכחש על ידי רמי לוי. משכך, ראוי תחילה לבחון את בסיס הטענה לקיומם של יחסי שותפות כאמור. זאת, בהיקש לתביעה למתן צו חשבונות, שאז מוטל על התובע כתנאי מקדמי לקבלת החשבונות, להוכיח את העילה בגינה הוא זכאי לקבל את החשבונות, כמו קיומה של מערכת יחסים מיוחדת בינו לבין הנתבע, המצדיקה מתן חשבונות (ראו, לדוגמה, עניין גרבר; רע"א 8266/11 יו.בי.אם. נ' מעוז נסיעות בע"מ, [פורסם בנבו] בפסקה 25 והאסמכתאות שם (16.8.2012); אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 220 (מהדורה 10, 2010)). הדברים יפים במיוחד לענייננו, שהרי הסעד העיקרי לו טוען דהן הוא אכיפת ההסכם לקבלת 10% ממניותיה של המבקשת. לצורך סעד זה, המסמך אמנם רלוונטי אך רק בעקיפין, כראיה לפיה היה דהן בבחינת "הגורם היעיל" בהתקשרות עם פלאפון, ולכן הוסכם כי יהא זכאי למניות במבקשת.

ודוק: אין פירוש הדבר כי יש לפצל את הדיון לשני שלבים. אולם, מקום בו יש חשש של ממש כי בסוד מסחרי עסקינן, ובמיוחד מקום בו צד שלישי עשוי להיפגע עקב חשיפת הסוד המסחרי, ראוי כי טרם יורה בית המשפט על גילוי המסמך, תונח התשתית הראייתית בפניו ותתבהר יותר התמונה העובדתית והמשפטית.

17. בשולי הדברים אציין כי לא מצאתי ממש בטענת דהן כי המבקשים לא הגישו תצהיר לתמיכה בטענתם כי בסודות מסחריים עסקינן. ראשית, המבקשים הגישו תצהיר כאמור. שנית, ועיקרו של דבר, בהליכי גילוי מסמכים ניתן תצהיר גילוי מסמכים לפי טופס 11 לתקנות סדר הדין האזרחי, אך אין צורך להוסיף וליתן תצהירים על עניינים עובדתיים הקשורים לתצהיר גילוי המסמכים. כידוע, אין מאחורי תצהיר גילוי מסמכים ולא כלום, ואין להתיר חקירה על גילוי מסמכים, על מנת שלא להפוך את הליך הגילוי והעיון כתחליף לשלב ההוכחות (ראו, לדוגמה, רע"א 4234/05 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' פלץ [פורסם בנבו] (14.8.2005); רע"א 6823/05 רואימי נ' בנק לאומי בע"מ [פורסם בנבו] (12.1.2006)).

18. סיכומו של דבר, כי אני נעתר לבקשה ומורה כי בשלב זה אין מקום למתן צו עיון בהסכם פלאפון. עם זאת, בהמשך הדרך, רשאי דהן לחזור ולעתור לגילוי ההסכם, ובמקרה כאמור, יבחן בית המשפט שוב את מידת הרלוונטיות של ההסכם לצורך הסעד העיקרי או לצורך הסעד החלופי, תוך השוואה בין הסכם פלאפון על נספחיו לבין הטיוטות והמידע שנמצא כבר ברשותו של דהן. עוד אפנה תשומת לב בית המשפט לבקשתה של פלאפון, כי לפני קבלת החלטה המתירה גילוי וחשיפת ההסכם או כל פרט ממנו, יתאפשר לה להתייצב בבית המשפט כדי להציג את התנגדותה.

19. אשר על כן דין הערעור להתקבל. המשיב ישא בהוצאות המבקשת בסך 5,000 ₪.

ניתנה היום, א' באב התשע"ג (8.7.2013). ש ו פ ט

י' עמית 54678313-2376/13

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. עכב E04.doc_13023760
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן